

Búcsú

1.

*Itt állunk a gyász-bóbitás lovat
figyelve
A koporsó tövében,
az anyaföld hozzá tartozva tért meg.
Föllobog az alkony a mezítelen
parton
Ki új literátorok atyja voltál,
Hányszor kellett újra kezdeni
Berken, szőlőn, karszton
A nappalt és az éjszakát?!*

2.

*Villanysütötte fák lépnek a sötétből
A reflektorok sárga hold-szeme
És Csu a század mustját
Új borra fejtí át
Emlék egy-egy biling
Reményeink fölött.
Bece-hegy
Egry és Chagall
Jönnek a kerten át
Lápafő, Tab, Kapos
A lélek rianásain:
a halbatatlan évek aszúsodnak
az egyre feketébb lilák.
Az utakon már a köd razziázik.
Szervezi hatalmát a tél.
Ördögszekerek robognak, halálnap
Isten szólít, veled már ő beszél.*

3.

*Vándorolni egy új világ felé
Toll perceg és oszlik a sötét
Otthagya minden csatatért,
S a parton állni dísztelen.
Az utakon már a köd razziázik
Szervezi hatalmát a tél.
Ördögszekerek robognak, halálnap
Isten szólít, veled már ő beszél
nézve a jég tükrében csillámló napot.*